

Allison First

BEVIDSTHEDS-
RUMMET
IMELLEM

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Bevidsthedsrummet **IMELLEM**

Allison First

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Bevidsthedsrummet

IMELLEM

Af Allison First
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

Ganesh

Som mange ved, er Ganesh (billedet) en populær guddom i hinduismen. Ganesh har hoved som en elefant og krop som et menneske. Ganesh er "*den, der rydder forhindringer af vejen*". Når Ganesh er afbilledet med elefanthoved, symboliserer det stor styrke, som fjerner enhver barriere. I den hinduistiske gudekreds er Ganesh en højt elsket skikkelse, og man siger, at guddommen er herre over alle skabninger. Hans far og mor – Shiva og Parvati – repræsenterer dog stadig skaberen, og de er centrum for al væren.

Væddeløbet

Engang opfordrede Ganesh sin bror til et kapløb rundt om Jorden, og den, der først kunne komme rundt om Jorden tre gange, ville vinde en præmie. Men inden Ganesh kastede sig ud i kapløbet, overvejede han sine muligheder. Han vidste, at hans ydmyge befordringsmiddel – musen/rotten¹ – ikke kunne konkurrere med broderens befordringsmiddel, som var påfuglen.

---

¹ Rotten/musen har den egenskab, at den kan gnave sig igennem næsten alt, og derfor symboliserer den også Ganeshs evne til at overvinde enhver forhindring. Ganesh repræsenterer også enheden mellem den lille mus og den store elefant. Det er symbolet på enheden mellem mikrokosmos og makrokosmos.

Iflg. alle ydre iagttagelser var det mest sandsynlige, at hans bror ville vinde løbet. Ganesh vandt alligevel løbet, men ikke på den forventede måde. I modsætning til sin bror, besluttede Ganesh, at han *ikke* ville løbe omkring Jordens ydre overflade. I stedet huske han på, at hans far og mor var *kilden til og center for al eksistens*. Derfor gik Ganesh blot tre gange rundt om sine forældre. Ved at cirkulere omkring kilden og centret for al eksistens, kredsede Ganesh omkring verdens indre virkelighed, i stedet for verdens ydre manifestation. Og på den måde vandt Ganesh kapløbet.

Ganeshs erkendelse af alle skabningers kilde og center er det, der gør ham til "*den, der rydder forhindringer af vejen*". Der er ikke tale om en ydre styrkepræstation, for det drejer sig om hans indre erkendelse, og det er det, der gør ham til overhoved for alle skabninger. Legenden om Ganesh og hans kapløb er en allegori om den indre rejse, for det er *den* rejse, der er vigtigst. Det er de indre erkendelser, der fører mennesket derhen, hvor det skal hen, og de fører alle til det, der er behov for. Det er den indre virkelighed, der kan fjerne enhver forhindring. Og det er interessant at bemærke, at Ganeshs befordringsmiddel i kapløbet var sin ven, var den ydmyge mus, mens hans bror red på en påfugl. Symbolikken er indlysende. Ydmyghed er et centralt element i Ganeshs grænseløse styrke.

Karthik – bror til Ganesh

Ydre eller indre fokusering

Som legenden antyder, har de fleste mennesker nogle gange så travlt med at fokusere på alt det, der sker i den ydre verden, at de glemmer den indre kilde til væren, styrke og mulighed – den kilde, som kan fjerne alle forhindringer i den manifesterede verden. Når mennesket bliver alt for opslugt af sin trældom i stoffets verden, hvor opmærksomheden konstant trækkes udad, kan det nemt glemme, at de indre verdener overhovedet eksisterer.

Det modsatte gælder ægte kunstnere – malere, billedhuggere og designere – for de er uddannet til at skabe mest mulig opmærksomhed på det, der *ikke kan ses* i deres kunstværk. *Det, der ikke kan ses, er lige så vigtigt* – for både motivet i et maleri og rummet omkring motivet har betydning. I kunstens verden kaldes rummet omkring og mellem motivet for det hvide eller det negative rum. Brugen af det negative rum i et kunstværk betragtes som et vigtigt element. I moderne kunst bliver rummet omkring motivet nogle gange selve omdrejningspunktet.

Det har stor betydning, når både en kunstner og en aspirant husker, at det negative rum egentlig ikke er tomt, men snarere er det element, der gør det muligt for et objekt at eksistere i rummet. Balancen mellem de positive og negative elementer i ethvert design er nøglen til et æstetisk og harmonisk design. Og det er anerkendt af alle kunstnere på tværs af alle discipliner. Eksempelvis arbejder musikeren med pauser mellem noderne. Det samme gør digtere, billedhuggere og dansere. De indarbejder en slags rum i deres arbejde. I virkeligheden kan tilstedeværelsen af rummet i naturen – eller elementet imellem – ses overalt. Der er f.eks. en lille pause imellem vejtrækningerne, imellem hvert trin, imellem hvert hjerteslag, imellem regndråber, imellem havets bølger, imellem Solens opstigende og nedgående bevægelse osv.

Forgrund og baggrund

I menneskets liv er der også noget, der befinder sig i forgrunden, og noget, der er skubbet i baggrunden. Måske vil det være klogt at overveje, hvad der er i forgrunden i livet, og hvad der er trængt i baggrunden. Baggrunden for livet kan opfattes som det negative eller hvide rum i livets kunstværk, og det svarer til menneskets indre rum eller indre liv. Man bør holde en pause og spørge sig selv, om der er nogle rum i livet, som er blevet glemt, for rummene *imellem* er nødvendige, hvis man som livskunstner

vil skabe et harmonisk kunstværk? Eller er rummene imellem helt udeladt i den struktur, der er grundlag for det liv, der leves? Har man tilladt en sammensætning af livet, så det bliver helt udfyldt? Består livet primært af et tæt scenetæppe i forgrunden? Sandsynligvis skal livet være en rig og flerdimensional erfaring og ikke en glat overflade, der er udfyldt med materielle bekymringer og en konstant strøm af ydre stimuli.

Bevidsthedens rum

For at vende tilbage til emnet kunst, så er begrebet med det negative rum i et kunstværk noget, som japanerne kalder *"ma"*. *"Ma"* refererer til mellemrummet, rummet imellem, pausen eller intervallet mellem to dele af en struktur. Ordet *"ma"* antyder *bevidsthedens rum* – men *"ma"* er ikke rum. *"Ma"* er noget, der finder sted i forestillingsevnen, når den oplever det rum, hvor der er bevægelsesfrihed *mellem* forskellige elementer. *"Ma"* er det *erfaringsmæssige rum* – det, der sker i pauserne eller intervallerne, og som giver form til helheden. Der findes faktisk ikke et sammenligneligt ord i den vestlige verden, eller et begreb, der dækker den form for sensitivitet, og det er en mangel, der klart antyder, at Vestens tankesind har fået en materialistisk drejning. Desuden har den materialistiske verden en tendens til at overse det indre livs værdi og virkelighed – dvs. at intervallet eller rummet imellem ignoreres. Derfor taler forfatteren Alan Fletcher² om vigtigheden af at forstå rummet som stof.

Japanernes idé om *"ma"*, svarer til det kinesiske begreb *"wu wei"*. *"Wu Wei"* er et vigtigt begreb i taoisme, og bogstaveligt oversat betyder det *"uden handling"* eller *"ubesværet handling"*. En ubesværet handling er en handling, der udføres i *fuldstændig harmoni*. Med fuldstændig harmoni, menes der ikke kun i forhold til omgivelserne, men i fuldstændig harmoni mellem personligheden og sjælen. Ubesværet handling flyder fra kilden, og derfor er den uskadelig, naturlig, autentisk og afbalanceret. For esoterikeren betyder det, at man handler i overensstemmelse med sjælen – eller man handler i overensstemmelse med den dynamiske, udstrålende sjælsinspirerede personlighed.

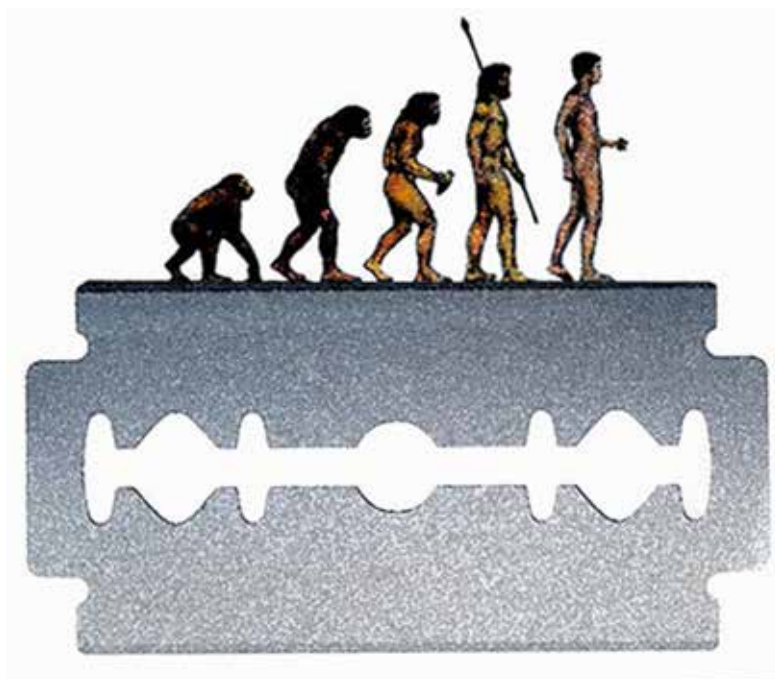
---

² Alan Fletcher: *The Art of Looking Sideways*

Wu wei

"*Wu wei*" er læren om, at menneskets handlinger bør være ligesom planeterne i deres baner – eller de kan sammenlignes med et træes vækst. Man skal med andre ord gøre noget uden at gøre noget. Man skal vokse ligesom træet uden at prøve at vokse. Man skal bare gøre det, der er i menneskets natur. "*Wu wei*" er den kinesiske idé om oplysning, hvor den ubesværede handling flyder fra kilden, på samme måde som Ganesh havde evnen til at overvinde alle forhindringer.

Vejen

Som esoteriker kan man reflektere over kilden, som først kommer fra sjælen og derefter fra triaden, og det fører til monaden (ånden). Den ubesværede strøm fra kilden og videre til manifestation er "vejen". Det er "*vejen, der er skarp som æggen på et barberblad*". Vejen kaldes også antahkaranaen. Men det er vigtigt at forstå, at det er *sjælens vej*. Det er bevidsthedens, intuitionens, kærlighedens, visdommens og den buddhiske vej. Det er sjælens og sjælsplanets (kausalplanets) vej – bogstaveligt og teknisk – der danner forbindelsen, der er kendt som taoisme, og det er nøjagtig den samme vej, som den vestlige esoteriker taler om.

I taoistiske tekster er "*wu wei*" ofte forbundet med vandets omskiftelige og fleksible kvalitet. Den ubesværede handling via "*wu wei*" blev fastslået i Tao Te Ching som den rigtige måde at styre og lede. 2. kapitel, 2. vers i Tao Te Ching har følgende ordlyd:

*Vismanden er beskæftiget med det uudtalte.
Han arbejder uden anstrengelse.
Han underviser uden informationer.
Han handler uden at ville eje.
Han skaber i tillid til resultatet.
Han kræver intet.
Vismanden har intet at tabe.*

Det er taoismens nøgleforskrift, at den måde man leder på, er den måde, man selv skal efterleve. Det antyder, at den selvkontrol og selvdisciplin, disciplen søger, reelt mest af alt er en magnetisk eller strømmende tilstand med harmonisk balance og lethed, snarere end et fast og stift begreb, der insisterer på kontrol. *Vær opmærksom, men gå med strømmen!* Sådan lyder paradokset, og det tyder på, at oplysning er glædelig og foranderlig – ligesom vandets kvalitet, der strømmer ind i alle stoffets krinkelkroge, for vandets kraft har en enestående evne til at være fleksibel. Måske er den føjelige og fleksible vandkvalitet synonym med tanken om offer, som så ofte fremhæves i de vestlige åndelige traditioner.

Liminalitet

Langs de samme linjer er der et naturvidenskabeligt begreb, der kaldes *liminalitet*.³ Liminalitet handler om udviklingen af bevidsthedsstrømmen, når den overskrider en grænse, og skifter fra en tilstand af erkendelse til en anden. Liminalitet blev udviklet af antropologen Arnold van Gennep⁴ i begyndelsen af 1900-tallet. Det er et begreb, der beskriver de ritualer, der markerer et menneskes overgang fra én tilstand til en anden – eksempelvis de ritualer, der markerer, når unge går fra puberteten til voksenalderen – eller ritualer, der markerer fødslen, dåben, konfirmationen, færdiggørelse af uddannelse, bryllup og begravelse. Alle ceremonierne er baseret på noget endeligt, noget ultimativt, en grænse eller en overgang – dvs. *liminal*. Eller det er en flydende tilstand *imellem* faser, hvor mennesket bevæger sig fra en tilstand i livet til en anden.

³ Liminalfasen er en religionsvidenskabelig betegnelse for en overgangsfase i et ritual. Betegnelsen bliver oftest brugt i forbindelse med analyser af overgangsriter.

⁴ Arnold van Gennep (1873-1957) var fransk etnolog og folklorist.

Liminalitet er *mellemfasen*, der giver mulighed for nedbrydning af den gamle fase, fordi der opstår en plastisk eller fleksibel situation, hvor en ny orden kan overvejes og derefter realiseres. Den tredje og sidste fase af liminalitet opstår kun, hvis mennesket overskrider grænsen og bliver etableret i den nye bevidsthedstilstand. Eksempelvis markerer bryllupsceremonien rummet imellem – liminal – hvor mennesket bevæger sig fra et liv som single til et liv som gift.

Manddomsprøver

Den flydende liminale etape er menneskets bevægelse mellem den gamle og den nye måde at leve på. Andre *situationer* kan give en liminal eller transformativ oplevelse. Det karakteristiske ved den slags situationer, hvor mennesket befinder sig uden for det normale miljø, er, at det får mennesket til at sætte spørgsmålstegn ved de eksisterende individuelle og samfundsmæssige normer. Den typiske liminale situation indebærer ofte lidelse og smerte – eksempelvis i stammeritualer med manddomsprøver, der markerer unge drenges overgang fra pubertet til voksenalder. Smerten har til formål at forvirre den unge, og dermed får det den unge til at føle sig uligevægtig og koblet fra den normale måde at tænke, føle og handle på. På den måde får desorienteringen eller den liminale tilstand det unge menneske til at frigøre sig fra fortiden, så det kan komme videre i en ny og voksen bevidsthedstilstand. Liminal situationer opstår ofte, når sociale strukturer nedbrydes – eksempelvis når et ungt menneske sendes i krig, for det er altid et andet menneske, der vender hjem.

Andre liminale situationer

Andre typiske liminale situationer er ferier, naturkatastrofer og pilgrimsrejser. Det er situationer og omstændigheder, hvor mennesket oplever, at det er adskilt fra det normale miljø, og befinder sig i situationer, hvor de sædvanlige sociale strukturer ikke længere eksisterer. Det er ofte i den slags situationer, hvor de højere og lavere sociale klasser blandes som ligeværdige. Liminale situationer findes ofte i film og bøger – f.eks. klassiske rejsefilm. Den liminale erfaring er altid både nedbrydende og opbyggende, og den indebærer en vigtig mellem-fase, hvor alt er flydende, og hvor man er på vej til et andet land.

I den daglige meditationspraksis findes en form for lille mikrokosmos, der svarer til processen. Det sker når der gives slip på personligheden, som opløses i kontemplativ intuition, og som derefter vender fornyet tilbage med ny forståelse og indsigt. På det samfundsmæssige plan og på en langt mindre behagelig måde, er det som regel den slags liminale erfaringer, der skaber en tilsvarende form for desorientering, og den rummer potentialet til forandring via krige, revolutioner, naturkatastrofer, epidemier og økonomiske sammenbrud.

På den anden bred ...

I denne tidsperiode ser det ud til, at hele verden passerer gennem en liminal periode – en periode med stor usikkerhed, hvor civilisationen befinder sig et sted mellem nedbrydning af det gamle og opbygning af den nye. Et eksempel er sammenbruddet af verdens finansielle institutioner, for menneskeheden kan åbenbart ikke længere regne med, at grådighed er godt. Men oven på den anden bred findes der en ny

stabilitet, som bygger på deling og samarbejde, men bredden er endnu ikke nået, og værdierne er heller ikke klart defineret. Overalt i verden kan man se kæmpende samfund, der befinder sig midt imellem et skift fra den gamle verdens værdier og strukturer, og som er på vej til en ny verdensorden, der endnu ikke er hverken indlysende eller så synlig, at alle kan se den.

Ovre på den anden bred, som er den retning menneskeheden bevæger sig, skal værdierne defineres på en måde, som gør det muligt for menneskemasserne at finde vej. Den anden bred skal defineres som et sted, hvor der er en mere retfærdig og ligelig fordeling af verdens ressourcer. Det er en bevægelse væk fra materialistiske og kapitalistiske værdier – det er anerkendelse af én menneskehed, og af at værdien af hvert enkelt menneske anerkendes og inkluderes. Når den slags idéer bliver etableret, vil de repræsentere vejledende værdier, som menneskeheden kan styre efter. Tidligere blev der aldrig sat spørgsmålstejn ved materialisme, grådighed og egoisme, for det var standardprocedure – et livsvilkår. Lige nu befinder samfundet sig i positionen *imellem*, hvor der skal gives slip på den amoralske egoisme, og samtidig skal der grundfæstes en idé om, at fælles interesser i virkeligheden er til alles bedste. Og det er her alle, der har et ægte ønske om at tjene verden, kan være forbilleder og vise hvordan. De kan vise vejen til den anden bred, hvor universel deling og god vilje er det næste logiske skridt i menneskehedens stræben, for det er i virkeligheden den eneste bæredygtige løsning på de problemer, som menneskeheden og planeten står over for.

Imellem-erfaringen

Det centrale element i liminalitet er, at formålet er at omdirigere mennesket til den sidste fase, hvor integreringen til et nyt bevidsthedsniveau finder sted. Dvs. at puberteten opnår voksenalderen, at mennesket bliver gift, den studerende bliver kandidat osv., med hvert nyt niveau, indebærer både fordele og ansvar. Det er netop det problem, verden står over for i nutiden. Som samfund er menneskeheden stadig i den flydende og foranderlige fase, som er et udviklingstrin, der befinder sig *imellem*.

Forskere gør opmærksom på, at liminal-fasen eller imellem-erfaringen er forbigående. Hvis integrationsprocessen ikke finder sted, vil egoister og svindlere ofte træde til og forlænge liminal-fasen til deres egne fordel og formål. Egoister og bedragere (som f.eks. Hitler, Stalin og Mussolini) lovede at føre samfundet over på den anden bred. De lovede svar og sikkerhed, men i sidste ende kunne de ikke levere, og de overlevede udelukkende på folks frygt og usikkerhed. Måske kan man se den samme tendens hos de ekstremistiske og fanatiske ledere, der findes i mange lande rundt om i nutidens verden. Overalt hvor den gamle orden går i opløsning, dukker egoister, ekstremister og bedragere op for at forlænge desorienteringen, i stedet for at hjælpe samfundet med at komme videre på grundlag af ny forståelse.

Græsrodsbevægelserne

Spørgsmålet er nu, hvem der kan føre samfundet og civilisationen ud af det eksisterende dødvan-
de? Hvem har magt til at lede? Traditionelle ledere som f.eks. politikere og religiøse ledere kan man ikke længere have tillid til. De er ikke længere så pålidelige, at de kan vise vejen. Både politiske og religiøse institutioner er kendt for skandaler, magtmisbrug og korrupsion. De er der for deres egen og karrierens skyld – ikke for samfundets. Institutionerne er blevet et sted, hvor man systematisk underminerer offentlighedens tillid – den tillid, der tidligere var lagt i hænderne på disse ledere.

Alligevel bliver mange i nutiden oplyst af deres egen sjæl. Og måske skal man ikke regne med, at menneskeheden og planeten bliver frelst af de mennesker, som man tidligere havde tillid til, og som man placerede på piedestaler. Måske vil den nye ledelse vokse frem fra græsrodsbevægelserne, som er enige om det enkelte menneskes værdi og den kendsgerning, at der er én menneskehed. Måske

vil græsrodsbevægelserne være det redskab, der kan løfte menneskeheden over til den anden bred? Måske er det græsrodsbevægelser, som består af enkeltpersoner, der *handler som en enhed, og som ønsker at tjene verden*, der kan bryde det nuværende dødvande, så materialismens og grådighedens mure bryder sammen? Og i forbindelse med sammenbruddet vil man konstatere, at den nye verdenstjenergruppe har foretaget det nødvendige for at forberede Kristi tilsynekomst.

Hvem skaber et gennembrud?

Forskere mener, at samfundet har brug for fysiske mennesker og stabile institutioner, som man kan bede om vejledning. Men måske er det på græsrodsniveau, man skal finde enkeltstående og kollektive grupper? Og er det blandt de mennesker, der har et ægte ønske om at tjene verden, at menneskeheden kan få et gennembrud, der ligesom vand, flyder derhen, hvor der er behov? For traditionel ledelse er tydeligvis kommet til kort i den nuværende tidsalder.

Måske vil en græsrodsbevægelse være i stand til at anslå en tone, der er så insisterende og klar, at selv om græsrodsbevægelserne ikke er velorganiserede udadtil, så vil den nye tone og de nye værdier kunne ses som noget sundt, godt, intelligent, ønskeligt og pålideligt af menneskemasserne – noget man kan stole på, noget man kan styre efter som et fyrtårn i natten. Måske kan de nye værdier om universel deling komme til udtryk på mange forskellige måder. Til sidst vil værdierne blive klart defineret som en bred retning, der kan flytte menneskeheden over på den anden bred, for det er en retning, som menneskeheden både ønsker og kræver, når det kommer til stykket.

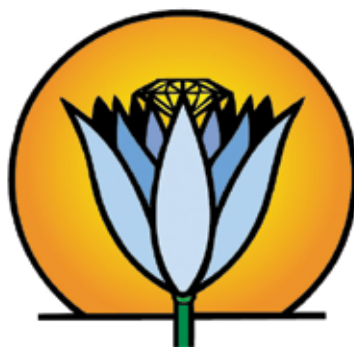
Der er en vej!

Den nuværende periode i menneskeheden historie er meget vanskelig, men der er en vej ud af problemerne. Alle, der har erkendt deres medfødte åndelighed, og de muligheder, den skaber, kan forberede vejen – den vej, som kreativt og magisk kan overvinde alle forhindringer. Alle og enhver, der udgør den nye verdenstjenergruppe, ved, at den indre vej respekterer naturens love, og at Planetlogos er kilden til alle skabninger, og derfor er det kontakten til det indre, der kan løse alle problemer.

Bevidsthedsrummet imellem eller det indre liv er en del af menneskets liv og natur. Betydningen af den magiske, liminale fase er igen og igen blevet fremhævet i åndsvidenskaben i form af nymåner, fuldmåner, formørkelser, daggry, skumring, jævndøgn, solhverv og endda nytår. Den knivsæg – *"vejen, der er skarp som æggen på et barberblad"* eller antahkaranaen – er ikke så meget en destination som et nærvær, en bevidsthed, et balancepunkt, en ligevægt, der ubesværet flyder og skifter mellem udviklingsstadier af erkendelse. Det er den proces, der bevæger mennesket fra den ene bevidsthedstilstand til en anden. På den måde oplyser aspiranten vejen, der går mellem de to store kraftlinjer – mellem ånd og stof – og dermed frelser verden.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk